

BEZ
TEBA TO
NIE JE
ono
JENNY HANOVA

COLD
BOO

Bez teba to nie je ono

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

Jenny Hanová
Bez teba to nie je ono – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

COO
BOO

**BEZ
TEBA TO
NIE JE
ona
JENNY HANOVÁ**

COO
BOO

J + Snarždy

Podakovanie

*Z celého srdca ďakujem Emily van Beekovej,
Holly McGheeeovej a Elene Mecklinovej z literárnej
agentúry Pippin Properties a Emily Meehanovej
a Julii Maguireovej z vydavateľstva S&S.*

*Ďakujem aj svojim prvým čitateľkám -
Caroline, Lise, Emmy, Julie a Siobhan.*

Som šťastná, že vás poznám.

Kapitola jeden

2. JÚL

V Cousins bol horúci letný deň. Ležala som pri bazéne s časopisom na tvári. Mama hrala na verande solitér, Susannah čosi robila v kuchyni. Zrejme onedlho vyjde von s pohárom ľadového čaju a knihou, ktorú by som si mala prečítať. Čosi romantické.

Conrad, Jeremiah a Steven celé predpoludnie surfovali. Včera v noci bola búrka. Conrad a Jeremiah sa vrátili domov prví. Najprv som ich začula, až potom uvidela. Kráčali hore schodmi a rehotali sa, ako Stevenovi stiahla šortky hrozne veľká vlna. Conrad pristúpil ku mne, zdvihol mi prepotený časopis z tváre a zaškeril sa. „Na lícach máš odtlačený text.“

Zažmúrila som naňho. „Čo sa tam píše?“

Čupol si ku mne a vyhlásil: „To ti nemôžem povedať. Ukáž.“ A vážne sa mi zahľadel na tvár, ako to len on vie.

Naklonil sa a pobozkal ma – pery mal studené a slané od morskej vody.

Vtedy Jeremiah poznamenal: „Vy dvaja by ste mali niekam zaliezt.“ Ale bolo mi jasné, že len žartuje. Žmurkol na mňa, podišiel odzadu ku Conradovi, zdvihol ho a hodil do bazéna.

Jeremiah skočil za ním a zakričal: „Pod', Belly!“

A samozrejme, skočila som. Voda príjemne chladila. Cousins bolo presne to miesto, kde som chcela byť.

„Haló? Počula si niečo z toho, čo som hovorila?“

Otvorila som oči. Taylor mi luskla prstami pred tvárou. „Prepáč,“ zamrmľala som. „Čo si vravela?“

Nebola som v Cousins. Nebola som s Conradom a Susannah už nežila. Už nikdy to nebude ako predtým. Bolo to – *Kolko dní to bolo? Presne kolko dní?* – dva mesiace od Susannahinej smrti a stále som tomu nemohla uveriť. Nedovolila som si tomu veriť. Keď zomrie niekto, koho máte radi, zdá sa vám to nemožné. Akoby sa to stalo niekomu inému. Akoby to bol život niekoho iného. Nikdy som nechápala abstraktné veci. Čo to znamená, keď niekto skutočne, naozaj odíde?

Niekedy som zatvorila oči a v duchu som si znova a znova hovorila: *To nie je pravda, to nie je pravda, to nie je naozaj.* To nie je môj život. Ale bol to môj život. Teraz. Potom.

Bola som na zadnom dvore Marcy Yoovej. Chalani sa bláznili vo vode a my baby sme ležali v rade na osuškách. Marcy bola moja kamoška, ale tie ostatné, Katie, Evelyn a iné, boli skôr Taylorine kamošky.

Už bolo tridsať stupňov, hoci bolo len krátko po poludní. Bude horúci deň. Ležala som na bruchu a cítila som,

ako sa mi na chrbte vytvára mláčka potu. Išiel na mňa úpal. Bol iba druhý júlový deň, a už som rátala, koľko dní zostáva do konca leta.

„Pýtala som sa, čo si oblečieš na Justinovu párty,“ zopakovala Taylor. Pritiahla si osušku ku mne, takže akoby sme ležali na jednej veľkej osuške.

„Neviem,“ obrátila som hlavu, aby sme boli zoči-voči.

Na nose mala kvapky potu. Taylor vždy vyrazil pot najskôr na nose. „Ja si dám tie nové letné šaty, čo sme kúpili s mamou vo výpredaji,“ vyhlásila.

Znova som zatvorila oči. Mala som slnečné okuliare, tak nemohla vidieť, či mám oči otvorené. „Ktoré?“

„Veď vieš, tie bodkované, čo sa uväzujú okolo krku. Ukazovala som ti ich pred dvoma dňami.“ Netrpezlivo vzdychla.

„Aha, áno,“ zamrmlala som, ale ešte vždy som si na ne nespomínala a vedela som, že Taylor to vidí.

Už som chcela povedať čosi pekné o tých šatách, ale zrazu som na šiji zacítila ľadový hliník. Skríkla som a uvidela Coryho Wheelera, ako čupí pri mne s orosenou plechovkou koly v ruke a rehoce sa ako najatý.

Prudko som sa posadila, utrela som si krk. Dnešný deň mi už liezol na nervy. Túžila som ísť domov. „Neblbni, Cory!“

Ešte vždy sa rehotal, čo ma len viac nazlostilo.

„Páni, ty si také decko,“ vyhlásila som.

„Vyzerala si hrozne rozhorúčená,“ bránil sa. „Len som ťa chcel ochladiť.“

Neodpovedala som mu, iba som si držala ruku na šiji. Zatínala som sánku a cítila som, ako na mňa všetky baby civejú. Vtedy sa Cory prestal usmievať a zamrmlal: „Sorry. Dáš si tú kolu?“

Pokrútila som hlavou, on pokrčil plecami a vrátil sa k bazénu. Zdvihla som pohľad a videla som, ako Katie a Evelyn robia grimasy, akože *Aký má problém?* Zahanbila som sa. Správať sa protivne ku Corymu bolo asi ako správať sa protivne k šteniatku vlčiaka. Nemalo to zmysel. Oneskorene som sa pokúšala zachytiť Coryho pohľad, ale nedíval sa na mňa.

Taylor ticho poznamenala: „To bol len žart, Belly.“

Lahla som si na osušku, tentoraz na chrbát. Zhlboka som sa nadýchla a pomaly som vydýchla. Z Marcinho iPodu znela hudba a bolela ma z nej hlava. Púšťala to príliš nahlas. A v skutočnosti som bola smädná. Mala som si od Coryho vziať tú kolu.

Taylor sa naklonila ku mne a posunula mi okuliare hore, aby mi videla do očí. Pozrela sa na mňa. „Hneváš sa?“

„Nie. Akurát je tu strašne horúco.“ Chrbtom ruky som si zotrela pot z čela.

„Nezlosti sa. Cory si nevie pomôcť, páčiš sa mu, a tak sa správa ako dilino.“

„Nepáčim sa mu,“ odvrátila som od nej pohľad. Vedela som však, že sa mu naozaj páčim. Len by som bola radšej, keby to tak nebolo.

„Je na teba namotaný. Mala by si mu dať šancu. Odpúta ťa to od vieš koho.“

Odvrátila som od nej hlavu a Taylor navrhla: „Čo keby som ti na dnešnú párty zaplietla vlasy do francúzskeho vrkoča? Mohla by som ti ho pripnúť nabok ako minule.“

„Okej.“

„Čo si oblečieš?“

„Ešte neviem.“

„No, mala by si si dať záležať, lebo tam budú všetci,“

upozornila ma Taylor. „Prídem k vám skôr a môžeme sa spolu pripraviť.“

Justin Ettelbrick od ôsmej triedy usporadúval prvého júla veľkú narodeninovú párty. Lenže ja som bola v júli na Cousins Beach a domov, škola aj spolužiaci boli na kilometre ďaleko. Nikdy ma netrápilo, že som tam nebola, ani keď mi Taylor povedala, že jeho rodičia jeden rok prenajali stroj na cukrovú vatu alebo že o polnoci usporiadali nad jazerom parádny ohňostroj.

Toto bolo prvé leto, čo budem doma počas Justinovej párty, a prvé leto, čo nepôjdem na Cousins. A to mi bolo ľúto. Smútila som za tým. Myslela som si, že budem na Cousins každé leto v mojom živote. Túžila som byť v letnom dome. Nikde inde som byť nechcela.

„Prídeš, čo?“ spýtala sa Taylor.

„Áno. Veď už som ti to povedala.“

Zvraštila nos. „Viem, ale...“ Nedopovedala. „No nič.“

Taylor čakala, že sa všetko vráti do normálu a bude to ako predtým, to mi bolo jasné. No už to nikdy nemôže byť ako predtým. Ani ja nemôžem byť ako predtým.

Kedysi som verila. Myslela som si, že ak budem veľmi chcieť a želať si to, všetko bude tak, ako má byť. Osud, ako vravela Susannah. Na každé narodeniny, pri každej padajúcej hviezde, pri každej mihalnici, pri každej minci hodejnej do fontány som myslela na toho, koho som ľúbila. Dúfala som, že to vždy tak bude.

Taylor chcela, aby som zabudla na Conrada, jednoducho aby som ho vymazala z mysle a pamäti. Stále mi hovorila: „Každý sa musí spamätať z prvej lásky. Je to čosi ako životná zmena.“ No Conrad nebol len mojou prvou láskou. Nebola to iba životná zmena. On znamenal oveľa viac. On, Jeremiah a Susannah boli moja rodina. V mojej

pamäti budú oni traja vždy spletení dokopy. Jeden z nich nemôže byť bez druhých dvoch.

Keby som zabudla na Conrada, keby som si ho vytlačila zo srdca a predstierala, že tam nikdy nebol, akoby som to urobila Susannah. A to som nedokázala.

Kapitola dva

Len čo sa v júni skončila škola, zbalili sme sa a zamierili rovno do Cousins. Deň predtým mama zašla do Costca a nakúpila litre jablčného džúsu, veľké balenia müsli tyčiniek, opaľovacieho mlieka a cereálií. Keď som ju prosila, aby kúpila Lucky Charms alebo Cap'n Crunch, vyhlásila: „Nijaké strachy, Becková bude mať dosť cereálií, z ktorých sa ti pokazia zuby.“ Samozrejme, mala pravdu. Susannah – pre mamu Becková – mala rada cereálie tak ako ja. V letnom dome sme si ich užili. Nikdy nemali šancu zatuhnúť. Jedno leto chalani jedli cereálie na raňajky, na obed aj na večeru. Môj brat Steven mal rád Frosted Flakes, Jeremiah Cap'n Crunch a Conrad Corn Pops. Jeremiah a Conrad boli Beckovej synovia a zbožňovali cereálie. Ja som jedla, čo zostalo, a posypala som si to cukrom.

Do Cousins som chodievala celý život. Nevyn nechali sme ani jedno leto. Takmer sedemnásť rokov som sa s chal-
lanmi hrávala na chytáčku a dúfala som, že raz budem dosť
stará, aby ma prijali do svojho tímu. Letného chalanského
tímu. Konečne som dorástla a teraz bolo neskoro. Posled-
ný večer posledného leta sme si v bazéne sľúbili, že sa tam
vždy budeme vracat'. Desí ma, ako ľahko sa môžu porušiť
sľuby. Len tak.

Keď som sa minulé leto vrátila domov, čakala som. Po
auguste prišiel september, začala sa škola a ešte vždy som
čakala. Medzi Conradom a mnou neodznali nijaké vyhlá-
senia. Nebol môj chalan. Nerobili sme nič viac, len sme sa
bozkávali. On odchádzal na univerzitu, kde bude milión
báb. Báb, ktoré nemusia dodržiavať večierku, báb na intrá-
ku, ktoré budú múdrejšie a krajšie než ja, záhadných a no-
vých báb, a ja taká nikdy nebudem.

Stále som musela naňho myslieť – čo to všetko zna-
menalo, čo teraz znamenáme jeden pre druhého. Lebo
nazad sme sa nemohli vrátiť. Vedela som, že ja sa nedo-
kážem vrátiť. To, čo sa medzi nami stalo – medzi mnou
a Conradom, medzi mnou a Jeremiahom – všetko zme-
nilo. A tak keď prešiel august a začal sa september a te-
lefón nezvonil, stačilo mi, aby som si spomenula, ako sa
na mňa díval v ten posledný večer, a vedela som, že stá-
le mám nádej. Vedela som, že som si to nevymyslela. To
nebolo možné.

Podľa mojej mamy sa Conrad už nasťahoval na intrák,
mal otravného spolubývajúceho z New Jersey a Susannah
si robila obavy, že málo je. Mama mi to hovorila akoby nič,
aby nezranila moju hrdosť. Nikdy som z nej neťahala in-
formácie. Vedela som, že zavolá. *Vedela som to.* Nezostávalo
mi iné, len čakať.

Telefonátu som sa dočkala druhý septembrový týždeň, tri týždne odo dňa, keď som ho videla naposledy. V obývačke som jedla jahodovú zmrzlinu a naťahovala som sa so Stevenom o diaľkový ovládač. Bol pondelok, deväť hodín večer, čas sledovania telky. Zazvonil telefón a ani Steven, ani ja sme ho nešli zdvihnúť. Ten, kto by vstal, by prehral boj o telku.

Mama ho zdvihla v pracovni. Priniesla mi telefón do obývačky a povedala: „Belly, to je pre teba. Volá Conrad.“ A žmurkla.

V hlave mi bzučalo. V ušiach som počula oceán. Dunel, burácal mi v ušných bubienkoch. Akoby som bola v rauši. Bolo to čosi jedinečné. Čakala som a dočkala som sa odmeny! Ešte nikdy som nemala taký dobrý pocit z toho, že som mala pravdu a bola som trpezlivá.

Z rozjímania ma vytrhol Steven. Zamračene zahundral: „Prečo Conrad volá *tebe*?“

Nevšíkala som si ho a vzala som slúchadlo mame z ruky. Odišla som od Stevena, od diaľkového ovládača, od roztápajúcej sa zmrzliny. Na všetko som sa vykašľala.

Nechala som Conrada čakať, kým som nebola na schodoch. Keď som si sadla, povedala som: „Čauko!“

Usilovala som sa potlačiť úsmev. Vedela som, že by to počul.

„Čauko,“ odzdravil. „Čo máš nové?“

„Vlastne nič.“

„Vieš čo? Mój spolubývajúci chrápe ešte hlasnejšie než ty,“ vyhlásil.

Zavolať mi aj ďalší večer, aj ďalší. Rozprávali sme sa vždy celé hodiny. Keď zazvonil telefón a bolo to pre mňa, nie pre Stevena, spočiatku bol zmätený. „Prečo ti Conrad stále vyvoláva?“ chcel vedieť.

„Prečo asi? Má ma rád. Navzájom sa máme radi.“

Steven sa takmer zadrhol. „Hrabe mu,“ pokrútil hlavou.

„Je to fakt také nemožné, že sa páčim Conradovi Fisherovi?“ spýtala som sa a vzdorne som si prekrižila ruky.

Vôbec nemusel uvažovať nad odpoveďou. „Áno, je to nemožné.“

A skutočne bolo.

Pripadalo mi to ako sen. Neskutočný sen. Po celých rokoch túžby a dúfania, po dlhých letách *on* volá *mne*. Rád sa so mnou rozpráva. Rozosmievala som ho, aj keď sa nechcel smiať. Chápala som, čo prežíva, pretože do istej miery som to prežívala aj ja. Len málo ľudí na svete malo rado Susanah tak ako my. Myslela som, že to stačí.

Stalo sa z nás niečo. Nikdy sme to presne nedefinovali, ale bolo to niečo. Skutočne niečo.

Niekoľko ráz sadol do auta a šoféroval tri a pol hodiny zo školy k nášmu domu. Raz u nás aj prenocoval, lebo sa zdržal dlho a mama nechcela, aby jazdil v noci. Conradovi ustlala v hostovskej izbe a ja som celé hodiny bdelá v posteli a premýšľala, že spí len pár metrov odo mňa, v našom dome.

Keby nás Steven neprenasledoval ako nejaká choroba, vedela som, že Conrad by sa aspoň pokúsil ma pobožkať. Pri mojom bratovi to však bolo nemožné. Keď sme s Conradom sledovali telku, Steven sa zvalil rovno medzi nás. Rozprával sa s Conradom o veciach, o ktorých som nič nevedela a nezáležalo mi na nich, ako o futbale. Raz po večeri som sa Conrada spýtala, či nechce ísť do Brustars na mrazený vaječný krém a Steven mi skočil do reči: „Dobrý nápad.“ Zagánila som naňho, ale on sa len zaškeril. Vtedy ma Conrad chytil za ruku, rovno pred Stevenom, a povedal: „Podme všetci.“ A tak sme išli všetci, dokonca aj mama.

Nemohla som uveriť, že som na rande s mamou a bratom na zadnom sedadle.

No o to krajší bol ten úžasný decembrový večer. S Conradom sme sa vybrali do Cousins, sami dvaja. Perfektné večery sú vzácné, ale ten večer bol perfektný. Na taký večer stojí za to čakať.

Som rada, že sme ho prežili.

Pretože v máji bolo po všetkom.

Kapitola tri

Z Marcinho domu som odchádzala skoro. Taylor som sa vyhovorila, že si chcem oddýchnuť pred Justinovou párty. Ščasti to bola pravda. Chcela som si oddýchnuť, ale nezáležalo mi na tej párty. Len čo som prišla domov, natiahla som si veľké tričko s obrázkom Cousins, vzala som si fľašu s hroznovou malinovkou a drveným ľadom a pozerala som telku, až ma rozbolela hlava.

Vládlo pokojné, blažené ticho. Počula som len zvuky telky a klimatizácie, ktorá sa zapínala a vypínala. Mala som dom iba pre seba. Steven brigádoval v Best Buy. Šetril si peniaze na päťdesiatpalcovú telku, ktorú si v jeseni vezme na univerzitu. Mama bola doma zavretá v pracovni, vraj dobieha zameškané v práci.

Chápala som ju. Na jej mieste by som tiež chcela byť sama.

Taylor prišla okolo šiestej, vyzbrojená ružovou kozmetickou taštičkou značky Victoria's Secret. Vošla do obývačky, a keď ma videla ležať na gauči v cousinskom tričku, zamračila sa. „Belly, ty si sa ešte nesprchovala?“

„Ráno som sa sprchovala.“ Nevstala som.

„Áno a celý deň si vylihovala na slnku.“ Chytila ma pod pazuchy a posadila. „Švihaj pod sprchu.“

Šla som za ňou hore schodmi, a keď vošla do mojej izby, ja som otvorila dvere na kúpeľni. Dala som si najrýchlejšiu sprchu v živote. Keby som Taylor nechala dlho samu, sledila by mi po izbe, akoby bola doma.

Keď som vyšla spod sprchy, Taylor sedela na dlážke v mojej izbe pred zrkadlom. Rázne si nanášala na líca červen. „Chceš, aby som ťa namejkapovala?“

„Nie, ďakujem,“ odmietla som. „Zatvor oči, kým sa oblečiem, okej?“

Prevrátila očami, potom ich zatvorila. „Belly, ty si hrozne puritánka.“

„Kašlem na to,“ zamrmlala som a natiahla som si nohavičky a podprdu. Potom som si znova dala cousinské tričko. „No dobre, už sa môžeš pozrieť.“

Taylor otvorila oči a naniesla si maskaru. „Mohla by som ti nalakovať nechty,“ navrhla. „Mám tri nové farby.“

„Nie, škoda námahy.“ Zdvihla som ruky. Nechty som mala obhryzené do živého.

Taylor urobila grimasu. „Tak čo si oblečieš?“

„Toto,“ potlačila som úsmev. Ukázala som na cousinské tričko. Nosila som ho tak často, až malo okolo krku drobné dierky a bolo jemné ako detská perinka. Najradšej by som v ňom naozaj išla na párty.

„Veľmi vtipné,“ kolenačky prešla k môjmu šatníku. Tam vstala a začala sa mi prehrabávať vo veciach, posúvala

vešiaky rad za radom, akoby nepoznala každý kúsok môjho oblečenia naspamäť. Väčšinou mi to neprekážalo, ale dnes som bola tak trochu podráždená a všetko mi liezlo na nervy.

„Kašli na to,“ zahundrala som. „Dám si kraťasy a tričko bez rukávov.“

„Belly, na Justinovu párty chodia ľudia vyobliekaní. Nikdy si na nej nebola, tak to nevieš, ale nemôžeš si dať staré kraťasy.“ Taylor vytiahla biele šaty na ramienka. Naposledy som ich mala vlani v lete, keď som bola na párty s Camom. Susannah mi povedala, že mi seknú.

Vstala som, vzala som šaty z Tayloriných rúk a vrátila som ich do šatníka. „Sú flakaté,“ vyhlásila som. „Nájdem niečo iné.“

Taylor si sadla pred zrkadlo a povedala: „Tak si daj tie čierne kvietkované. Máš v nich úžasné prsia.“

„Sú priveľmi tesné, nepohodlné.“

„Pekne prosím.“

Vzdychla som, zvesila som ich z vešiaka a obliekla som si ich. Niekedy bolo jednoduchšie nehádať sa s Taylor. Boli sme kamošky, najlepšie kamošky už ako malé deti. Boli sme najlepšie kamošky tak dlho, až to bolo skôr ako zvyk, čosi, k čomu sa nemôžem vyjadriť.

„Len sa pozri, sú sexi.“ Pristúpila ku mne a zatiahla mi zips. „A teraz sa porozprávajme o našom akčnom pláne.“

„Akom akčnom pláne?“

„Myslím, že ty a Cory Wheeler by ste sa mali na párty bozkávať.“

„Taylor...“

Zdvihla ruku. „Vypočuj ma. Cory je supermilý a super-sexi. Keby trochu posilňoval a vymakal si svaly, bol by sexi ako Abercrombie.“

Odfrkla som si. „Prosím ťa.“